

forekommer mig, at Modtagelsen af den højtærede Ministers Tilbud om at sætte Lovforslaget i Kraft for nogle Kommuner Vedkommende — nemlig for de Kommuner, hvor der var Vakance i Borgmesterembedet — heller ikke viser bort fra en vis Koldsindighed i Sympatien. Man udtaler sin Tilslutning, men man kan saa godt vente, for vor Skyld haster det ikke. Det har jo været Svaret fra Flertallet af de Kommuner, der har været spurgt!

Der kan her have været tænkt paa Bekostningen. At Ordningen vil medføre Udgifter og saa udover den Løn, Byraadet kanvædtage for Formanden, er jo givet. Landstingets Udvalg har søgt at skaffe noget Rede paa denne Side af Sagen og har for et Par Aar siden faaet indsamlet et stort Materiale med Skøn og Overslag fra hver enkelt By. Den daværende Indenrigsminister udtalte herom her i Salen, at Oplysningerne bekræftede, hvad man i Forvejen var gaaet ud fra, at den nye Ordning vilde medføre ret store Bekostninger for Købstæderne. Men han var dog noget i Tvivl om, at man havde skønnet rigtigt, da man skulde lave disse Overslag over de Udgifter, der vilde følge af den nye Ordning. Vedkommende Minister mente, at Byraadene her havde set „for sort“ paa Forholdene. Selvfølgelig er det efter Skøn, at de har maattet besvare de stillede Spørgsmaal, og muligt er det ogsaa, at forskellige Byraad har kalkuleret for højt. Heller ikke kunde man jo den Gang med Sikkerhed vide noget om, hvad et kommende Byraad vilde fastsætte som Løn for Formanden, saa nogen egentlig Nøjagtighed kan de indhentede Oplysninger ikke være i Besiddelse af. Men for Resten er det vist ret sjældent, at en Række forskellige Udgifter, naar de først kommer, viser sig at være mindre, end man aarevis forud havde skønnet.

Den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen, at han havde Sympati for Købstadforeningens Ønske om, at de af Byraadene valgte Formænd kaldes Borgmestre, men at han dog ikke selv havde villét ændre Lovforslaget paa dette Punkt. Købstadforeningens Ønske om Borgmesternavn for dem staar imidlertid i Forbindelse med Foreningens i nævnte Resolution af 1910 udtalte Ønske om, at de folkevalgte Byraadsformænd ogsaa fik Magistratsforretningerne, altsaa helt fik overdraget de Hverv, som vedkommende Retsembedsmand nu udfører qua Borgmester, og dette Ønske er gentaget i Fjor i en Skrivelse paa Bestyrelsens Vegne,

som Landstingets Udvalg modtog som Svar paa en Forespørgsel. I saa Tilfælde burde de paagældende selvfølgelig ogsaa have Borgmesternavn; men i den Henseende har den højtærede Minister jo ikke indført Forandring i sin Forgængers Lovforslag. Efter det foreliggende Lovforslag er der kun et ganske enkelt Punkt, hvor den valgte Byraadsformand kan udføre Borgmesterens Hverv, ud over hvad der paahviler ham i Egenskab af Formand for Byraadet. Naar Fundatsen for et Legat nævner Borgmesteren som et af Bestyrelsens Medlemmer, kan Ministeren efter Lovforslaget indsætte ogsaa Byraadsformanden i Bestyrelsen, naar dette efter Ministerens Skøn maatte antages at være stemmende med Testators Villie. Det er jo ikke meget at have en særlig Lovbestemmelse om.

Føreløden Aar forelaa der i øvrigt i Udvalget et Forslag fra den daværende Indenrigsminister, stillet som et nyt Forhandlingsgrundlag i denne Sag, efter hvilket Forslag Byraadene kunde faa valgte Borgmestre. Efter dette Forslag kunde nemlig de Byer, der ønskede det, oprette Magistrater paa fra 3 indtil højst 7 Medlemmer, og mindst 1 af disse Medlemmer skulde have Navn af Borgmester — der kunde altsaa ogsaa være flere —, de andre skulde hedde Raadmænd; Borgmesteren eller Borgmestrene kunde efter Byraadets egen Bestemmelse vælges paa Livstid eller paa Aaremaal, og de kunde kun afskediges mod at faa $\frac{3}{4}$ af deres Løn i Pension. Raadmændene kunde der ogsaa tillægges Løn og Pensionsret, og ved Siden af skulde der saa være en Byraadsformand, saaledes som foreslaaet her i Lovforslaget. Udvalget henstillede gennem Indenrigsministeren, saaledes som det fremgaar af Udvalgets Beretning, til Købstadforeningen at udtale sig om dette Forslag; men saaledes som det allerede blev berørt nu af den sidste ærede Taler, gik man i Svaret slet ikke ind herpaa, Bestyrelsen holdt sig kun til den omtalte Resolution af 1910, saa dette Forslag maa vist nu betragtes som ganske afdød. Men det har været et Afsnit af de meget indgaaende Forhandlinger og Drøftelser, der har været ført om denne Sag her i Tingets Udvalg.

Det foreliggende Lovforslag bringer kun en eneste Ændring i Sammenligning med i Fjor og forrige Aar, en Ændring, der efter Bemærkningerne og efter den højtærede Ministers Udtalelser er en Imødekommen af det ene af Købstadfor-